

Procopius ex nobili familia apud Boemos natus, & in omnibus uirtutibus educatus fuit. hūc ex sorore nepotem ob præclaram eius indolē Aquagenſis eques ditiffimus adoptauit, atq; adoleſcentem adhuc in Galliam, Hispaniam, Italiã, & deniq; Hieroſolymam ſecum duxit. itaq; factū, ut huiuſmodi peregrinationibus rerum peritiã et laborum tolerantiam adeptus fuerit. In patriam reuerſus Zifcã adhæſit, atq; magno loco habitus militares ordines gubernauit. Erat corpore robuſtus, manu promptus, atq; omnis periculi contemptor. Vnde Morauiaꝝ prouincia, & lutenburgenſium deſenſio ei commiſſa fuit. Eo tempore Sigifmūdus oppidum lutenberg graui (ut putabat) obſidione premebat. Verūm

Procopius ſuis militibus, inuito hoſte, commeatum introduxit, atq; omnem Sigifmundi conatum irritum fecit. Cum hoc modo multis in locis corporis & animi fortitudinem declararet, pars maxima Huſcitarum poſt mortem Zifcã cum ſibi ducem legerunt. Quidam enim ſine duce exiſtentes ſe Orphanos poſt Zifcã obitum appellarunt. Itaq; Procopius ſuos conſolatus multoſq; externorum principum exercitus, Bohemiam intrare audentes, prælio inuito ſuperauit, ex Bohemia fugauit, atq; magnū ſibi apud omnes Europæ incolas nomē comparauit. Eandem fortunam etiã Iulianus Cardinalis expertus, qui cum quadraginta millibus equitum & magno numero peditū ex Saxonia, Suetia, Bauaria, Auetria, & Brandenburgienſium principum ditione collectorum uictus, & in fugam conuerſus eſt. Cum ergo principes Chriſtiani uel nihil contra Boemos efficere poſſent, tandem Sigifmundi Cæſaris conſilio Baſileam ad Concilium proceres Bohemi uocati ſunt. Diſceptatum diu fuit apud Boemos, ob Iohannis Huſſi & Hieronymi de Praga martyrium, quid agendum eſſet. Verūm tandem eorum ſententiã uicit, qui tunc rationem reddere Concilio cenſuerunt.